

ת"פ 29414/02/20 - מדינת ישראל נגד יעקב אמסלם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 29414-02-20 מדינת ישראל נ' אמסלם

בפני בעניין:	כבוד השופט אייל כהן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל יעקב אמסלם	

ב"כ המאשימה- עו"ד גב' טל נעים

ב"כ הנאשם- עו"ד מר שירן ברגמן

גזר דין

עניינו של גזר הדין בעונש הראוי לנאשם בגין החזקת סכין ברכבו.

1. רקע וקורות ההליך

1. בהכרעת הדין שמיום 2.10.22 הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בכך שביום 30.8.18 בשעה 2:58 לערך, ברחוב שפירא שבבאר יעקב, החזיק בתא הכפפות שברכבו בסכין מתקבעת שאורך להבה כ- 10 ס"מ (**להלן: "הסכין"**), שלא למטרה כשרה - עבירה לפי סעי' 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. מלכתחילה הודה הנאשם בהחזקת הסכין ונמנע מלטעון כי החזיקה למטרה כשרה. הכרעת הדין נסבה בעיקרה על אודות טענתו לפיה יש לפסול את הסכין כראיה ולזכותו בהתאם. כך לשיטתו, מאחר שהסכין הושגה שלא כדין, בעקבות עיכוב רכבו ותשאולו שלא כדין. בהכרעת הדין מצאתי לקבוע כי שוטר רשאי לעכב רכב במרחב הציבורי, שלא למטרת חיפוש, ולתשאל את היושבים בו, אף בלא קיומו של חשד סביר לביצוע עבירה. עוד קבעתי כי כך אירע בנסיבות דנן; כי לאחר עיכוב הרכב התעורר בלב השוטר חשד סביר לביצוע עבירה, בשל התנהלות הנאשם כמפורט שם, וכי לאור התגבשות החשד נערך חיפוש כדין, אשר במהלכו נתפסה הסכין.

3. לאחר שימוע הכרעת הדין נדחה מועד הטיעון לעונש, לבקשת הנאשם. בישיבת יום 8.11.22 טענו הצדדים לעונש. בתום הטיעון מצאתי להורות על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. ביום 8.1.23 התקבלה חוות

דעת הממונה, אשר מצאה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות, במגבלות.

2. טיעוני הצדדים לעונש

4. **המאשימה** ציינה בטיעונה לעונש, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. עוד ציינה כי הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות ומתן הכרעת דין מפורטת. המאשימה עמדה על הערך המוגן שבעבירה בה הורשע הנאשם- הגנה על שלום הציבור, ועל הפסיקה האוסרת מלחמה על תופעת הסכינאות. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. בנסיבות לא התקבל תסקיר ואין כל אפיק שיקומי או טיפולי, ועם זאת ניתן להסתפק לטעמה בענישה ברף התחתון- קרי, במאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וכן מאסר מותנה וקנס.

5. **ב"כ הנאשם** עתר להסתפק במאסר מותנה, חתימה על התחייבות ולחלופין- פיצוי כספי נמוך ומידתי. לשיטת ההגנה מתחם העונש ההולם צריך ויחל מענישה צופה פני עתיד. הסניגור המלומד ציין מספר נימוקים לקולה: הסכין הוחזקה ברכב ולא על גבי גופו של הנאשם וממילא שלא בנסיבות המזמנות אלימות, כגון כניסה למועדון; העדר עבר פלילי; העדר תיקים פתוחים וחלופה 4 שנים מעת ביצוע העבירה (- ונכון למועד גזר הדין- למעלה מכך). עוד ציין הסניגור, כי כתב האישום הוגש תחילה במרץ 2019, מבלי שניתנה לנאשם זכות שימוע. לבקשת הנאשם כתב האישום המקורי נמחק, ניתנה זכות שימוע ולאחריה הוגש האישום בשנית, בפברואר 2020. משכך- המדובר בעיכוב שנבע ממחדלה של המאשימה.

6. **ב"כ הנאשם** הוסיף וציין כי הנאשם לקח אחריות והודה במיוחס לו. בד בבד, אין לזקוף לחובתו את שמיעת הראיות, שכן לא היה מנוס מכך לאור טיעוניו בדבר אי חוקיות העיכוב, התשאול והחיפוש ברכבו. בנוסף, ציין כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי העובד למחיתו כשף, שאף שירת שירות צבאי משמעותי שבגינו זכה באות המערכה "צוק איתן" (ראו נ/1, נ/2). זאת ועוד, הנאשם נפגע במהלך שירותו הצבאי ברגלו (נ/3) ובשל פציעתו זו שוחרר שחרור מוקדם. בנסיבות אלה לא הייתה כל הצדקה למעורבות שירות המבחן.

3. דין וגזירת הדין

3.1 קביעת מתחם העונש ההולם

7. הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. **הערך החברתי המוגן** אשר נפגע כתוצאה ממעשה הנאשם הוא זכות הציבור להגנה על ביטחונו. המרחק בין החזקת סכין ברכב ולבין החזקתה מחוץ לו ואף שימוש בה, אפשר ויהא קצר.

9. **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירת החזקת סכין מלמדת על מנעד ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר קצר יחסית, לריצוי בפועל:

א. בית המשפט העליון אישר לא אחת השתת מאסרים, גם ממשיים, בפועל- ראו באופן לא ממצה: רע"פ 5127/09 **יפקח נ' מדינת ישראל**, מיום 19.6.09, שם אושר עונש מאסר בן 5 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סכין שאורך להבה 23 ס"מ, בעוד הנאשם בגילופין ולאחר שנמלט משוטרים עימה. ברע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל** (מיום 12.6.08) אושר עונש מאסר בן חודשיים, בגין החזקת סכין בטבורה של עיר. עונש זהה הושת על נאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 9400/08 **מועתז מועטי נ' מדינת ישראל** (מיום 20.11.08); וראו גם: רע"פ 8181/20 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל**, מיום 26.11.20; רע"פ 5833/20 **דרדיק נ' מדינת ישראל**, מיום 17.9.20.

ב. ככלל, ניתן בין היתר משקל לשאלה האם הסכין הוחזקה על גוף הנאשם אם לאו, למכלול נסיבות החזקת הסכין (בכלל, בגילופין, אגב אלימות או לאחריה ועוד), וכן לעברו הפלילי של הנאשם. כך למשל, נקבע כי החזקת סכין בתחומי הכלא מהווה נסיבה לחומרה, המצדיקה השתת מאסר ממשי [ע"פ (מרכז) 61520-06-21 **רווח נ' מדינת ישראל**, מיום 21.11.21; עפ"ג (מרכז) 38348-03-21 **סחאר נ' מדינת ישראל**, מיום 9.5.21].

ג. מנגד, לא אחת אושרה ענישה שלא כללה רכיב מאסר בפועל: ברע"פ 4079/10 **אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל** (מיום 23.8.10) אושר עונש של"צ בהיקף 180 שעות בד בבד עם הרשעת הנאשם בהחזקת סכין שהוסלקה בחגורת מכנסיו, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וביטל את אי-ההרשעה שנקבעה בבית משפט השלום. ענישה דומה עד כדי זהות, בגין נסיבות דומות ביותר, הושתה בעניינו של נאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** (מיום 27.6.12). ברע"פ 2968/12 **כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל** (מיום 6.5.12) אושר עונש של"צ בהיקף 160 שעות, בד בבד עם הרשעת הנאשם בגין החזקת סכין במגן השמש של רכבו.

עוד אפנה לענישה רווחת בצד ענישה מקילה במיוחד, ע"י אותה ערכאת ערעור: בעפ"ג (מחוזי י-ם) 28790-05-16 **אלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.17) התקבל ערעור הנאשם ועונש מאסר בן 45 יום לריצוי בעבודות שירות הומר ל- 30 יום כאמור, בצד מע"ת ומבחן. בשונה מכך, בע"פ (מחוזי י-ם) 13441-01-18 **מדינת ישראל נ' ארמוזה** (מיום 11.2.19) אושר עונש של"צ בהיקף 100 שעות והתחייבות להימנע מעבירה, בד בבד עם אי הרשעת הנאשם.

בפסיקה אחרת נקבע כי חומרת העבירה אינה מתיישבת עם הימנעות מהרשעה: ראו עפ"ג (מרכז) 11918-03-19 **מדינת ישראל נ' עאמר**, מיום 25.6.19, בגין החזקת סכין ברכב; וכן עפ"ג (מרכז) 3243-09-19 **מדינת ישראל נ' קהת**, מיום 21.1.20, בגין החזקת סכין על גוף הנאשם.

ד. במקרים חריגים לכלל, לא אחת הושתה ענישה צופי פני עתיד, בעניינם של נאשמים נעדרים עבר פלילי, אשר הודו במיוחס להם ושיכנעו בדבר קיומן של נסיבות אישיות המצדיקות הקלה עימם [עפ"ג (מרכז) 14809-09-19 **אלטורי נ' מדינת ישראל**, מיום 7.1.20; ת"פ (רמלה) 45264-05-18 **מדינת ישראל נ' עיסאווי**, מיום 12.5.19; ת"פ (רמלה) 47220-03-19 **מדינת ישראל נ' ג'רושי**, מיום 4.3.21 -) שני פס"ד האחרונים חלוטים].

לפיכך אני קובע כי מתחם העונש במקרה דנן נע בין מאסר מותנה בצד ענישה נלווית ועד ל- 5 חודשי מאסר

מאחורי סורג וברית.

10. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, עסקינן כאמור בהחזקת הסכין ברכב, שלא על גוף הנאשם ושלא בנסיבות בעלות פוטנציאל (לבטח לא מייד) להסלמה ולשימוש בסכין.

3.2 קביעת העונש המתאים

11. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בפן החומרה - לא מצאתי כל נסיבה לחומרה. דין הוא כי כפירה באשמה וניהול משפט לא ייזקפו לחובת נאשם. בהתאם אין לבוא בכל טרניה לנאשם, על שביקש כי ראיות יישמעו, לשם ביסוס טיעוניו בדבר אי חוקיות הדרך בה הושגה הסכין כראיה.

לקולה שקלתי את היעדרו של עבר פלילי; העדר קיומם של תיקים פתוחים; חלוף למעלה מארבע שנים מעת ביצוע העבירה (בשים לב גם לעיכוב במיצוי כלל ההליכים, בשל אי מתן זכות שימוע, כמתואר לעיל), ונסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות שירותו הצבאי והפציעה במהלכו.

הצדדים אינם חלוקים על כי יש להשית עונש המצוי ברף התחתון של המתחם, אלא שכל צד מבקש כי יהא זה הרף התחתון של המתחם לו עתר. פשיטא כי המתחם לו עתרה המאשימה אינו מתיישב עם הפסיקה אשר הוצגה לעיל.

בהינתן כי מתחם העונש ההולם אותו קבעתי מתיישב עם זה הנתען ע"י הנאשם, ולאור כל המפורט מעלה, ראוי להסתפק בנסיבות בהשתת עונש מאסר מותנה. בהינתן כלל הנסיבות לקולה ובדגש על חלוף הזמן הרב מעת ביצוע העבירה והעדר תיקים פתוחים, מצאתי כי חלף ענישה מוחשית בדמות של"צ, ניתן להסתפק בקנס כספי.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

ב. קנס כספי בסך ₪ 2,500 או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לא יאוחר מיום 1.3.23.

הסכין תושמד.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

עמוד 4

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, במעמד הצדדים.